

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 8 oktober 2019 met nummer RvVb-S-1920-0127
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0873-SA

Verzoekende partij   de heer **Günther CLAES**, wonende te 8600 Kaaskerke (Diksmuide),
Kaaskerkestraat 17

Verwerende partij   de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

I.   BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 28 juni 2019 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 9 mei 2019.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Diksmuide van 22 januari 2019 ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan SPORT VLAANDEREN (hierna: de aanvrager) een omgevingsvergunning verleend voor het kappen van 32 hoogstammige populieren op het perceel gelegen te 8600 Woumen (Diksmuide), Zuidbroekstraat 12, met als kadastrale omschrijving afdeling 8, sectie C, nr. 0705C.

II.   VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 22 augustus 2019 heeft de door de voorzitter aangewezen bestuursrechter vastgesteld dat het verzoekschrift geen omschrijving bevat van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is. De verzoekende partij heeft een verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III.   AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.

Artikel 56, §1, 2° Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift in het geval van een vordering tot schorsing een uiteenzetting moet bevatten van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

Op basis van artikel 59/1, §2, tweede lid Procedurebesluit heeft de verzoekende partij de mogelijkheid gekregen om een verantwoordingsnota in te dienen. Het komt aan de verzoekende partij om, in voorkomend geval, concreet aan te geven waar en op welke wijze in het verzoekschrift een omschrijving wordt gegeven van de redenen die de hoogdringendheid van de vordering tot schorsing aantonen.

De verzoekende partij stelt in haar verantwoordingsnota het volgende:

“ ...

11.HOOGDRINGENDHEID noodzakelijk voor de schorsing

Het is een onbetwistbaar gegeven dat bomen in een zeer korte periode kunnen worden geveld, eenmaal de vergunning hiertoe voorhanden en dat de lange duur van een vernietigingsprocedure niet kan worden afgewacht.

Eenmaal de bomen geveld zijn, kan men het potentieel gevaar voor windworp, het omwaaien van de blijvende bomen aan de andere kant van het pad als de veiligheid van de ruiters waaronder de 8-jarige zoon van verzoeker niet meer garanderen .

Eenmaal de bomen geveld zijn, kunnen ze enkel nog worden vervangen door veel kleinere exemplaren, die het uitzicht van de dreef, die landschappelijk zeer belangrijk is, in sterke mate zullen aantasten.

Het bewijs van hoogdringendheid is derhalve voorhanden.

...”

De verzoekende partij zet in haar verantwoordingsnota weliswaar uiteen waarom de behandeling van de zaak volgens haar een schorsing verantwoordt, maar verwijst daarbij niet naar eventuele passages in het initiële verzoekschrift waaruit de redenen van hoogdringendheid, zoals omschreven in de verantwoordingsnota, zouden kunnen worden afgeleid. De Raad dient derhalve vast te stellen dat de verzoekende partij in de verantwoordingsnota niet aangeeft waar en op welke wijze zij in het initiële verzoekschrift de redenen die de hoogdringendheid aantonen, heeft weergegeven.

De verantwoordingsnota kan en mag niet gelijkgesteld worden met de mogelijkheid om het verzoekschrift op basis van artikel 17, §2 Procedurebesluit te regulariseren. Dit artikel voorziet immers niet in de mogelijkheid tot het regulariseren van de vereiste om in het verzoekschrift de redenen uiteen te zetten die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

De vordering tot schorsing is bijgevolg klaarblijkelijk niet ontvankelijk.

Gelet op artikel 59/1, §3 Procedurebesluit.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
2. De vordering tot schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is klaarblijkelijk onontvankelijk.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 8 oktober 2019 door:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Elien GELDERS

Filip VAN ACKER